

Zaplněné hlediště divadla na Fidlovačce nedávalo na konci minulého týdne tušit ani náhodou, že je opravdu neděle. Marketingový trik Pohyblivého klubu, který měl sloužit k odrazení diváků - tedy pořádání koncertu v tento tradičně divácky slabý den - opět nevyšel. V Praze musel být operativně přidán ještě jeden koncert, pouhý den a několik zastávek tramvají od této historické chvíle. Bratři Ebenové totiž vystupovali v Praze poprvé po dlouhých dvanácti letech.

Úvod koncertu rozhodně nebyl rozpačitý. Pojdme si povídat, vyzval publikum hned na začátku Marek Eben písní z druhé řadové ebenovské desky Tichá domácnost, která vyšla už před šesti lety. Z té se tento večer hrálo také poměrně hodně (Balón, Sůl v očích, Koláre), neboť vydání Tiché domácnosti neprovázely koncerty žádné. A tak se vlastně jednalo o jakýsi dvoukřest. Prim mezi dvěma tituly z dílny Bratří Ebenů ale samozřejmě hrál ten novější - Já na tom dělám.

Také pro posluchače, který ještě neměl Ebenovic novinku možnost slyšet, bylo i z koncertního provedení patrné, že muzika Marka Ebena a jeho dvou bratrů se dostala do poněkud jiné roviny. Řekl bych o něco drsnější a výrazově přímočařejší. Sám Marek Eben to kvitoval s povděkem a vyzdvihl v tomto směru zásluhy kytaristy Pavla Skály (Etc.), který tentokrát nezůstal jen u aranží a u kytar, ale dokonce celé album Já na tom dělám produkoval. V aranžérské a interpretační práci jistě pomohl Skálovi i zbytek sehraného "kolektivu" z Etc - baskytarista Jiří Veselý a bubeník Jiří Zelenka. V akustičtějších pasážích koncertu pak zdatně sekundoval bratrům Ebenům také kontrabasista Jaromír Honzák.

Nemyslete si však, že celý koncert oddřeli pouze výše jmenovaní pánové. Harmonické gro skladeb dál zůstalo zcela na Ebenech, kde dominoval u klavíru Kryštof a u saxů a klarinetu zcela excelentním způsobem David Eben. U Marka pak byla v některých tichých nebo sólových pasážích znát určitá nejistota při vedení kytary, tu však tento většinový autor všech skladeb doháněl bezvadným a povětšinou sólovým vokálním projevem. Na Markovi Ebenovi je také znát jeho původní herecká profese, a tak při živém provedení písní diváci ještě více než při poslechu desky ocenili jisté divadelní prvky, které jsou v Ebenových písních sem tam obsaženy.

V druhé polovině koncertu proběhl regulérní křest nové desky. Kmotrem nemohl být nikdo jiný, neboť jak pravil Marek Eben, Jiří Černý je stále velmi obávaným kritikem, a tak se nabízí možnost, že pokud bude Já na tom dělám křtít, už ho následně v tisku tolik nezkritizuje. Zvláštní strategii uplatnili také pánové z mateřské firmy Bonton, a udělili bratrům Ebenům za CD Já na tom dělám preventivně Zlatou desku již nyní, a to v obavě, že Ebeni nebudou v Praze vystupovat dalších dvanáct let. Jiří Černý pak vyjádřil přání, aby deska Já na tom dělám nemusela na své mladší brášky čekat tak dlouho, jako Malé písně do tmy či Tichá domácnost, a

Bratři Ebenové se neztratili

Napsal uživatel Šaolín

Středa, 13 Listopad 2002 06:00

Bohemia sektem poté polil krásný papírový obal z díly Karla Halouna. Křestu si tentokrát do sytosti užili také diváci, protože ve foyaer pro ně bylo připraveno sektu i vína dle libosti.

Ačkoli jsem měl v úvodu koncertu obavy, že většina publika přišla na Fidlovačku spíše na známého moderátora (přehnaný smích po každé Ebenově replice), než na folkové trio, během produkce jsem se postupně tohoto pocitu zbavil a musím říct, že ve finále jsem odcházel s opravdu dobrými zážitky. K pohodové atmosféře přispělo mimo jiné i účinkování herce Jiřího Bartošky v jedné z Ebenových písní, a neméně trefný byl také sólový vokální projev Jiřího Schmitzera v písni Sprostý chlap. Tento i několik dalších podařených kousků pochopitelně najdete na nové desce Já na tom dělám, a já mám pro vás jediné doporučení: ta deska je dobrá, kupte si ji.